



Република Србија  
АПЕЛАЦИОНИ  
СУД У БЕОГРАДУ  
Гж 2843/23  
8.5.2024. године  
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Миленије Петричевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Стаматовић, адвокат из Београда, Господара Вучића 211, против туженог Компаније “Дунав осигурање” АДО Београд, Македонска 4, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 21543/21 од 26.1.2023. године, у седници већа одржаној дана 8.5.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

**ПОТВРЂУЈЕ СЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 21543/21 од 26.1.2023. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 334.211,00 динара и у ставу трећем изреке и у наведеним деловима жалба туженог **ОДБИЈА** као неоснована.

**ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 21543/21 од 26.1.2023. године у преосталом делу става првог изреке који се односи на датум почетка каматног периода, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени “Дунав осигурање” АДО Београд да тужиоцу АА из ... на износ накнаде материјалне штете досуђен ставом првим изреке исплати законску затезну камату почев од 26.1.2023. године до исплате, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења, док се захтев за исплату законске затезне камате од 30.3.2021. године до 25.1.2023. године, **ОДБИЈА** као неоснован.

**ОДБИЈА СЕ** захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 21543/21 од 26.1.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени “Дунав осигурање” АДО Београд, да тужиоцу АА из ... на име накнаде материјалне

штете на возилу исплати износ од 334.211,00 динара, са законском затезном каматом од 30.3.2021. године до исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени обавезе да му преко износа досуђеног ставом првим изреке, на име накнаде материјалне штете исплати на возилу исплати још 101.553,00 динара, на име састава записника о оштећењу износ од 5.000,00 динара и на име састава одштетног захтева износ од 9.000,00 динара, са законском затезном каматом од 30.3.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.630,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је у ставовима првом и трећем изреке, из свих разлога прописаних одредбом члана 373. став 1. Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку-ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би се побијана одлука морала укинути.

Супротно наводима жалбе, првостепена пресуда не садржи ни битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, пошто нема недостатака због којих се не би могла испитати. Изрека пресуде је разумљива, не противречи ни сама себи, ни разлозима који су наведени у погледу свих битних чињеница на јасан и непротивречан начин, а недвосмислено произилазе из изведених доказа и целокупног стања у списима, нити постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника о исказима датим у поступку, самих тих исправа или записника и изведених доказа.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 25.12.2020. године догодила се саобраћајна незгода у којој је учествовало моторно возило тужиоца и моторно возило осигурано од аутоодговорности код туженог. Тужени је у вансудском поступку на име накнаде материјалне штете на возилу тужиоцу исплатио 173.552,00 динара. Према налазу и мишљењу вештака машинске струке од 11.2.2021. године и његовом изјашњењу од 1.6.2022. године, услед штетног догађаја на возилу тужиоца настала је делимична, за поправку економски оправдана штета у висини од 609.316,00 динара, са обрачунатим ПДВ-ом, односно 507.763,00 динара без ПДВ-а, који обрачун је извршен у складу са упутствима из Јединствених критеријума за процену штете на моторним возилима. Вештак је возило тужиоца прегледао на дан настанка штетног догађаја и том приликом није приметио да је десни фар, чија замена је према мишљењу вештака неопходна, нестручно поправљен, јер би у противном прописао амортизацију од 20%. Проценио је да је неопходна замена предњих десних врата, на којима у време прегледа

возила нису уочени трагови ранијих поправки или оштећења, нити трагови површинске или дубинске рђе. Услед штетног догађаја, на возилу тужиоца оштећена је и доња десна греда или десни праг возила у крајњем задњем делу и квалитетна поправка наведеног дела није могућа.

Све важне чињенице за одлучивање о тужбеном захтеву, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио доказима које је правилно оценио применом члана 8. ЗПП. Жалбом туженог чињенично стање није доведено у сумњу, а у жалби нису истицане нове чињенице, нити предлагани нови докази у смислу члана 372. став 1. ЗПП.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужени у обавези да тужиоцу накнади штету насталу на његовом возилу као последица саобраћајне незгоде у којој је учествовало возило осигурано од аутоодговорности код туженог, због чега постоји одговорност туженог за штету коју је претрпео тужилац, чију висину је утврдио на основу налаза и мишљења судског вештака машинске струке и исту умањио за износ исплаћен тужиоцу у вансудском поступку, па је применом одредбе члана 154, 155, 190. и 897. Закона о облигационим односима-ЗОО, усвојио тужбени захтев и тужиоцу досудио износ од 334.211,00 динара.

Супротно жалбеним наводима туженог којима указује да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено, по оцени другостепеног суда правилно је првостепени суд побијану одлуку засновао на налазу и мишљењу судског вештака Бранка Павловића и његовом изјашњењу на примедбе туженог, налазећи да је јасан, потпун и израђен у складу са правилима струке. Разлоге због којих оспорава мишљење вештака тужени је истицао у току поступка, о чему се судски вештак детаљно изјаснио и исти су били предмет оцене првостепеног суда. У свом изјашњењу на примедбе, судски вештак је у свему остао при налазу и мишљењу и образложио да је возило тужиоца прегледао на дан настанка штетног догађаја и том приликом није приметио да је десни фар, чија замена је неопходна, нестручно поправљен, јер би у противном прописао амортизацију од 20%, с обзиром на то да би тако поправљен фар био у функцији, док услед оштећења насталог у саобраћајној незгоди, исти није био у функцији. Како су стручне службе туженог преглед возила извршиле месец дана након штетног догађаја, реално је претпоставити да је тужилац у наведеном периоду извршио поправку носача фарова, у циљу спречавања њиховог испадања. Такође, вештак и стручне службе туженог проценили су да је неопходна замена предњих десних врата, а чињеница да је тужилац уместо оштећених врата поставио коришћена, није разлог за прописивање амортизације и то у висини од максималних 50%. С обзиром на то да у време прегледа возила од стране вештака, на вратима нису уочени трагови ранијих поправки или оштећења, нити трагови површинске или дубинске рђе, вештак на наведеном делу није прописао амортизацију. У штетном догађају оштећена је доња десна греда или десни праг возила у крајњем задњем делу и квалитетна поправка није могућа, будући да се оштећење налази на таквом месту да је приступ алата за исправљање са унутрашње стране онемогућен постојањем тзв. дуплог лима или затвореног профила, па би поправка наведеног дела подразумевала сечење и унутрашњег блатобрана, чиме би настао мањак материјала, а то би проузроковало поправљање до тада неоштећеног дела, док другачији начин поправки не би представљао квалитетну поправку. Осим тога, у случају поновног настанка оштећења, такав поправљени део био би подложен

амортизацији. Наведено значи да се оштећење налази на таквом месту да је потребно делимично заменити или задњи десни блатобран или десни праг, па је из разлога економичности, вештак мишљења да је потребно извршити делимичну замену десног прага. Следом наведеног, како се вештак детаљно изјаснио на примедбе туженог, при чему тужени није искористио могућност прописану одредбом члана 271. став 2. ЗПП да ангажује стручњака или другог вештака уписаног у регистар судских вештака, који ће сачинити примедбе на достављени налаз и мишљење или нов налаз и мишљење у писаном облику, налаз вештака на основу којег је утврђена висина штете коју је тужилац претрпео, није доведен у сумњу, па је првостепени суд прихватајући налаз и оценивши да су битне чињенице довољно расправљене, супротно наводима жалбе, правилно одбио предлог туженог да одреди ново вештачење.

Приликом одлучивања о законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале жалбене наводе, али их није посебно образлагао, сагласно одредби члана 396. став 1. ЗПП, јер не могу довести до другачије одлуке у овој правној ствари.

Из изложених разлога, Апелациони суд у Београду је одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду као у ставу првом изреке ове пресуде применом члана 390. ЗПП.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка на основу члана 401. тачка 2. ЗПП, донета правилном применом одредаба чл. 150. и 153. ЗПП, а њихова висина је правилно обрачуната на основу Таксене и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Међутим, приликом одлучивања о затезној камати на досуђени износ од 334.211,00 динара, првостепени суд је погрешно применио материјално право, имајући у виду да је тужиоцу на досуђени износ накнаде штете призната камата почев од дана подношења тужбе 30.3.2021. године. Наиме, сагласно одредби члана 189. став 2. ЗОО, доспелост законске затезне камате на износ накнаде материјалне штете, рачуна се од дана пресуђења, као дана када је утврђена висина штете. Како суд висину штете углавном утврђује вештачењем, јер не располаже стручним знањем за утврђивање и разјашњење чињеница потребних за утврђење висине штете, то се камата досуђује од дана вештачења, као дана када је утврђена висина штете. Међутим, да би се време обављања вештачења могло сматрати временом доношења судске одлуке, у смислу наведене законске одредбе, између дана вештачења и дана пресуђења не сме да прође дужи рок од онога који се сматра примереним и неопходним за предузимање потребних процесних радњи. Како се у конкретној ситуацији време између дана вештачења (11.2.2021. године) и дана пресуђења (26.1.2023. године), не може сматрати примереним, другостепени суд је као датум почетка каматног периода одредио дан доношења судске одлуке 26.1.2023. године, док је захтев за исплату законске затезне камате за период од 30.3.2021. године до 25.1.2023. године, одбио као неоснован.

Стога је побијана пресуда у наведеном делу морала бити преиначена, применом члана 394. тачка 4. ЗПП и одлучено у ставу другом изреке ове пресуде.

Одлуку у ставу трећем изреке Апелациони суд у Београду је донео на основу

члана 165. у вези члана 153. ЗПП, имајући у виду да је тужени успео у незнатом делу, који се односи на досуђену камату као споредно потраживање, због чега је одбијен захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка на име судских такси на жалбу и другостепену одлуку.

**Председник већа-судија  
Снежана Живковић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Јасмина Ђокић